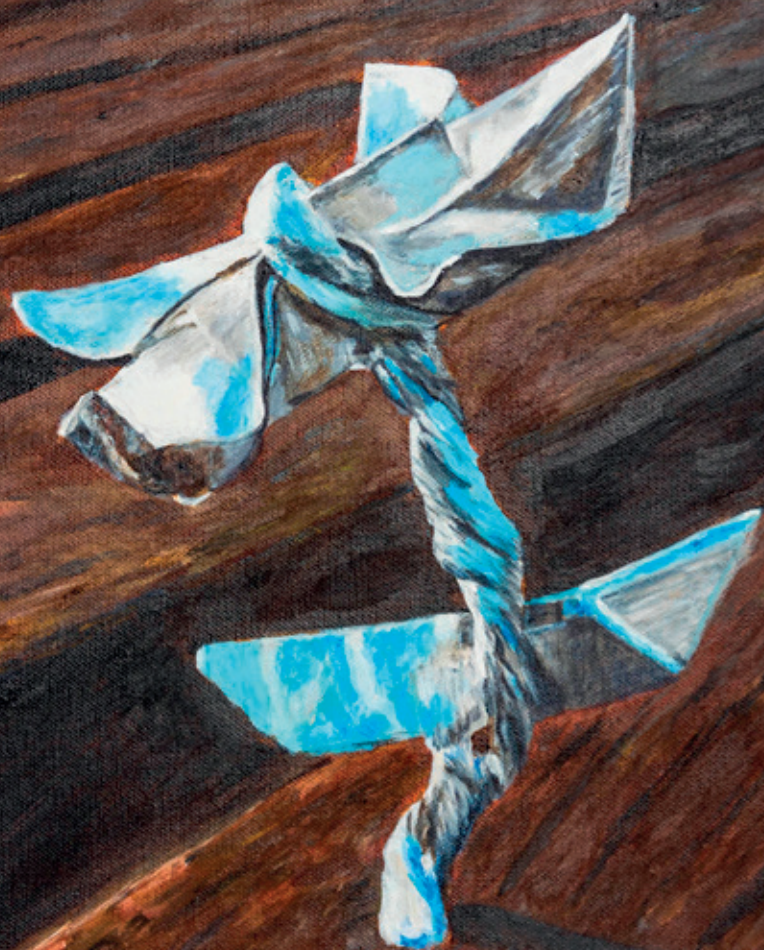

De Zilveren Bloem

Petra Zegveld

inkijkexemplaar

Petra Zegveld

De Zilveren Bloem

Eerste druk 2024

Copyright tekst © Petra Zegveld

Copyright illustratie(s) © Anja Zegveld

Copyright (profiel)foto © Rob Essink

OMSLAG

vormgeving ProBeeld | Ambilicious

BINNENWERK

vormgeving Ambilicious Studio

Redactie Inanna van den Berg | Ambilicious

Copyright © 2024 Ambilicious, Breda

ISBN 978-94-93366-13-8 | NUR 301

www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Zilveren Bloem

Ambilicious Breda | Kalmthout

In liefdevolle herinnering aan

mijn ouders Frans en Jet

en

Dionne (*Dientje*)

*Drowning in the sea of love
Where everyone would love to drown*

Stevie Nicks 'Sara' 1979

The greatest luxury I know is sitting up reading in bed

Eleanor Roosevelt 'My Days' 1938

NOVEMBER 2006

Het zojuist geopende pak farfalle miste op een haar na zijn hoofd en belandde met een smak op de stenen vloer. De verpakking scheurde verder open. Tientallen kleine vlinders verspreidden zich over de vloer.

Verbolgen keek hij haar aan. 'Doe eens normaal.'

'Normaal?!' Ze greep het bakje champignons en het blikje tonijn en gooide ze naar hem toe. Het blikje tonijn schampte zijn schouder. De champignons rolden over de vloer.

Hij wreef over zijn bovenarm. 'Doe eens rustig. We kunnen er toch over praten?'

'Praten? Rot op met je praten!' Kleine spetters spuug vlogen uit haar mond. Achter elkaar griste ze twee knoflooktenen, een grote ui en een potje zongedroogde tomaten van het aanrecht. Lukraak smeed ze de ingrediënten zijn kant op. Net op tijd dook hij omlaag.

'Doe nou rustig.'

Haar hart ging tekeer als een razende. Zwaar snuivend haalde ze adem, veel te snel. Alles begon om haar heen te draaien. Wankelend greep ze zich vast aan het aanrecht.

'Gaat het?' Hij liep naar haar toe en pakte haar arm. 'Kom even zitten.'

Fel rukte ze haar arm los. 'Raak me niet aan.'

Voorzichtig schuifelde ze naar de tafel, pakte de rugleuning van de stoel en liet zich langzaam zakken.

Hij leek te twijfelen, maar ging toch tegenover haar zitten.

Ze draaide haar hoofd van hem weg en concentreerde zich op de muziek die op de achtergrond klonk. Voordat ze was gaan koken had ze de cd van Pearl Jam op repeat gezet. Ze luisterde naar Eddie Vedders' stem.

*Waitin', watchin' the clock, it's four o'clock, it's got to stop
Tell him, take no more*

Haar adem werd rustiger.

Hij pakte haar hand. 'Laat het me uitleggen. Alsjeblieft?'
Ze trok haar hand terug.

She lies and says she's in love with him, can't find a better man

Hij schraapte zijn keel en begon ongevraagd zijn verhaal te doen. Met een half oor luisterde ze naar hem. Ondertussen keek ze naar de ingrediënten die verspreid over de vloer lagen. De olie sijpelde uit het kapotte potje zongedroogde tomaten op de marmeren vloer. Hij praatte door. Ze wilde het niet horen. Eddie's stem, daar wilde ze naar luisteren.

Talkin' to herself, there's no one else who needs to know

Zijn gesproken woorden dreunden tussen de regels door.

'Zij begrijpt me.'

Memories back when she was bold and strong

'We zijn uit elkaar gegroeid.'

'Hoelang hebben we al geen seks meer gehad?'

Haar hoofd begon te bonken. Eerst zacht, naarmate

hij door bleef praten steviger. Grote forse slagen vlak boven haar ogen. Onverstoorbaar ratelde hij door. Dat hij dit gevoel nooit eerder had gehad. Hij was erdoor overdonderd. Dat zij waarschijnlijk de liefde van zijn leven was. Niet zij, maar die ander. Natuurlijk hield hij nog van haar, maar meer zoals je van een zus houdt.

Hij had een gespannen trek om zijn mond, ze zag ook opluchting. Blij dat het hoge woord er eindelijk uit was.

Het deed haar pijn hem zo gelukkig te zien en te weten dat niet zij, maar die ander daar de aanleiding van was. Als een verliefde puber somde hij haar positieve eigenschappen op. 'Ze is lief, mooi, grappig, spannend -'

Ze sloeg haar handen over haar oren. 'Hou op.'

Hij leunde naar achteren en stak zijn handen in de lucht. 'Sorry, hoor. Ik dacht dat je het wilde weten.'

'Ik wil het helemaal niet weten. Hoe durf je me zo te vernederen?'

Haar hoofd tolde. Met haar vingers masseerde ze haar slapen. Wat zat hij nou stom te doen? Natuurlijk wilde ze het niet weten, toch? Of wel? Nee, ze wilde het niet weten. Of toch wel? Wel. Niet. Wel. Niet. Gek werd ze van zichzelf.

Ineens wist ze het zeker. 'Ik wil het wel weten.'

'Wat wil je nou?'

'Vertel alles maar.'

Hij haalde zijn schouders op. 'Oké, wat jij wilt.'

Met zijn ogen op tafel gericht vertelde hij haar dat het was gebeurd in de Switch. Hij had met haar gedanst en plotseling was het er.

Ze dacht terug aan de laatste maanden. Hij was vaak met zijn vrienden op stap geweest. Dat vond ze prima. Ze lieten elkaar vrij op dat gebied. In de zeven jaar dat ze samenwoonden hadden ze dat altijd gedaan. Hij ging graag uit. Zij bleef liever thuis, genesteld op de bank

met een kop koffie en een goed boek.

Op zangerige toon en met een verheerlijkte blik sprak hij verder over zijn nieuwe geliefde. Hij kon er toch ook niets aan doen? Het was hem nou eenmaal overkomen. 'Het is voor mij ook niet makkelijk.'

'Wat is voor jou niet makkelijk?'

'De hele situatie. Niemand kiest ervoor om op een ander verliefd te worden.'

'Denk je nou echt dat ik op dit geneuzel zit te wachten?'

Onthutst keek hij haar aan. 'Je wilde het toch weten?'

'Ik wil het helemaal niet weten.'

'Oké. Ik ga koffiezetten. Wil je ook?'

'Je stikt maar in je koffie.'

'Prima, dan zet ik alleen voor mezelf.' Hij stond op en liep naar het aanrecht. Het glas van het kapotgeslagen potje zongedroogde tomaten knarste onder zijn schoenen.

Ze bestudeerde hem terwijl hij koffiezette. Hij droeg zijn lichtblauwe jeans en een wit T-shirt, kleren waarin ze hem voorheen onweerstaanbaar vond. Het wit van zijn shirt stak mooi af tegen de bruine huid van zijn armen. Was hij nou afgefallen? En sinds wanneer had hij dat lekkere kleurtje? Hij zag er sowieso goed uit. Zijn blauwgrijze ogen stonden helder en zijn blonde krullen hingen springerig om zijn gezicht. Daar had die ander met haar handen doorheen gewoeld. De slet! De gedachte dat hij een andere vrouw in die armen sloot, maakte haar gek. 'Hoe heet ze?'

Hij zuchtte diep. 'Je wilde er toch niets van weten?'

'Dat wil ik ook niet.' Met trillende vingers friemelde ze aan de geopende zak soepstengels die op tafel lag. De adrenaline gierde door haar lijf. 'Oké, maar dit wil ik wel weten: hoe heet ze?'

Hij zette de koffiebuis neer. 'Waarom doe je nou zo?'

'Hoezo, zo?'